

[Dorte Bennedsen]

kunne loven lempes, som det netop er sket for et par uger siden.

En af lovens bestemmelser er, at gensplejsede planter ikke må udsættes i naturen, medmindre miljøministeren efter drøftelse med Folketinget giver tilladelse til det. I dette forår har De Danske Sukkerfabrikker indsendt den første ansøgning om udsættelse af to gensplejsede sukkerroer på et mindre forsøgsareal på Lolland. Ministeren har behandlet ansøgningen og har på den baggrund givet den redegørelse, der er til forhandling i dag, hvori hun indstiller, at tilladelsen gives.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, som jeg på mange måder finder giver en god og sober fremstilling af problemerne. Der er dog ting i den, jeg gerne vil have uddybet, men det går jeg også ud fra kan lade sig gøre i de kommende uger.

Når man skal tage stilling til denne ansøgning, er der to mere overordnede problemstillinger, der melder sig. Den ene er spørgsmålet om rimeligheden eller måske snarere urimeligheden i, at Danmark og for den sags skyld andre højt industrialiserede lande sætter store ressourcer på netop sukkerroerproduktion. Set i en ulandspolitisk sammenhæng virker det noget absurd, at vi sætter ind på et felt, hvor en række ulande ellers har mulighed for en produktion og dermed for en indtægt.

Det andet problem er af mere naturmæssig og miljømæssig karakter. Der har gennem en årrække været en standende diskussion om, hvorledes man kunne nedsætte pesticidforbruget både i landbruget, i offentlige anlæg og parker og i private haver. Desværre har vi alt for mange beviser for bivirkningerne ved brugen af sprøjtemidler. De sidste 10-20 års fugletællinger taler deres alt for tydelige sprog, og vi må erkende, at alle tal og al viden viser, at pesticidforbruget influerer negativt på mangfoldigheden af dyr og planter.

Med Brundtlandrapportens tale om en bæredygtig udvikling på naturens betingelser kan det unægtelig godt give stof til eftertanke, at der nu sættes så voldsomt på at indrette planterne på kemiens betingelser. Der er derfor grund til at fremhæve, at der fortsat må sættes stærkt på den danske tradition for forædlingsarbejde, så man udvikler sygdomsresistente planter for derigennem at nedsætte pesticidforbruget. I den forbindelse er der også grund til positivt at no-

tere, at ansøgningen omfatter udsætning af en roe, der er resistent over for en alvorlig plantesygdom.

Socialdemokratiet finder ingen grund til at skjule, at den foreliggende sag ikke er ukompliceret. Der er nogle oplagte fordele og fremskridt ved den fremsendte ansøgning, men den er også forbundet med problemer. Den hidtidige diskussion er i høj grad gået på, om det overhovedet er ansvarligt at udsætte gensplejsede planter i naturen. Med den viden, vi har nu, finder vi ikke, at det med de foreslåede sikkerhedsforanstaltninger er betænkeligt at udsætte roen. Vore betænkeligheder går med andre ord ikke på forvildningsrisikoen, men ligger derimod som nævnt på det mere langsigtede og principielle plan, nemlig om denne teknologi i sidste ende vil modvirke en nedsættelse af pesticidforbruget.

Jeg nævnte indledningsvis, at der er enkeltheder i redegørelsen, vi gerne ser uddybet, og jeg håber derfor, at ministeren kan være enig i, at redegørelsen bør behandles i Miljøudvalget, som så i løbet af et par uger kan afgive sin beretning. Men for god ordens skyld skal jeg allerede i dag sige, at Socialdemokratiet er indstillet på at forholde os positivt til redegørelsen og dermed til ansøgningen, såfremt den nævnte uddykning ikke bringer nye problemer frem i lyset.

I den forbindelse vil vi gerne fremhæve et aspekt, som også Statens Planteavlsvforsøg og Landbrugsministeriet berører. Det hedder i Landbrugsministeriets udtalelse, som er citeret i redegørelsen:

»... at der ved længere tids ensidig anvendelse af et bestemt ukrudtsmiddel kan ske en naturlig udvælgelse og opformering af en bestand af ukrudtsplanter, der ikke er følsom over for ukrudtsmidlet.«

Derefter redegøres der så for, at denne risiko næppe er særlig stor for sukkerroearealers vedkommende, fordi der er op til 3-5 år imellem, at sukkerroer dyrkes på det samme areal. Men der, føjer Landbrugsministeriet så til, »... kan være yderligere problemstillinger, såfremt samme resistens benyttes i en række forskellige afgrødetyper, der f.eks. kan indgå i et sædskifte. Der er derfor behov for en nøje vurdering fra sag til sag.«

Jeg vil gerne lægge til, at for Socialdemokratiet er det helt afgørende, at den stilling, Folke-